

บทบรรณาธิการ

มหาวิทยาลัยออกนอกระบบ

คดีการทุจริตสมคบกันฉ้อโกงยักยอกทรัพย์สินจากเงินงบประมาณในบัญชีของมหาวิทยาลัยนอกระบบที่กำลังเกิดขึ้นที่สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งทำให้เงินหลวงสูญหายไปจากบัญชีเป็นจำนวนถึง 1,674 ล้านบาท ที่กำลังตกเป็นข่าวใหญ่อยู่ในขณะนี้สะท้อนให้เห็นว่าการทำให้มหาวิทยาลัยของรัฐแปรสถานะไปเป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบราชการหรือมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลนั้นมีจุดบกพร่องมากมาย

มหาวิทยาลัยออกนอกระบบหรือมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนั้นมีความหมายว่า มหาวิทยาลัยจะมีอิสระ และความคล่องตัวในการบริหารจัดการทั้งเรื่องการจัดกรทางการเงิน การงบประมาณ และการบริหารงานบุคคล มีกฎระเบียบที่กำหนดโดยสถาบันเพื่อใช้บริหารจัดการภายในซึ่งต่างกับมหาวิทยาลัยในสังกัดของรัฐ ตรงที่ยังมีสภาพเป็นส่วนราชการ ประเทศไทยนั้นระบบการบริหารมหาวิทยาลัยของรัฐมีข้อบกพร่องและช่องโหว่ที่บุคคลภายนอกไม่เห็นเป็นจำนวนหลายจุด โดยเฉพาะการบริหารจัดการสร้างรายได้ให้แก่มหาวิทยาลัยเป็นช่องทางให้คณะผู้บริหารสามารถนำไปสร้างเครือข่ายแล้วหาทางฉ้อฉลเอาเงินงบประมาณและเงินในบัญชีของมหาวิทยาลัยที่มีอยู่แต่ละแห่งหลาย ๆ พันล้านบาท

ออกไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัวได้อย่างง่ายดาย ปัจจุบันมีข้อมูลว่า รัฐบาลได้อนุมัติให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยนอกระบบ 15 แห่งคือ สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, จุฬาลงกรณ์, สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา, บูรพา, พะเยา, เชียงใหม่, ทักษิณ, เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, มหิดล, เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, มหามกุฏราชวิทยาลัย, เทคโนโลยีสุรนารี, แม่ฟ้าหลวง และวลัยลักษณ์

มหาวิทยาลัยแห่งแรกที่ออกนอกระบบคือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2533 เหตุผลของการเกิดมหาวิทยาลัยนอกระบบนั้นมีแนวความคิดเมื่อ 51 ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่ปี 2507 แนวความคิดดังกล่าวถูกผลักดันโดยนักวิชาการในกระทรวงศึกษาธิการและจากมหาวิทยาลัยรวมถึงนักการเมืองบางกลุ่ม

โดยกลุ่มนักวิชาการได้อ้างเหตุผลว่าเพื่อให้อมหาวิทยาลัยมีความเป็นอิสระคล่องตัวมีประสิทธิภาพ และสามารถบรรลุความเป็นเลิศทางวิชาการด้วยการยกตัวอย่างมหาวิทยาลัยของต่างประเทศว่า มหาวิทยาลัยไม่ควรที่จะมีฐานะเป็นส่วนราชการ

มหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบนั้นได้เกิดปัญหาการทุจริตจากการหารายได้จากการลงทุนเองของคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยถ้าผู้บริหารไม่มีความซื่อตรงก็จะเป็นช่องทางให้สมคบกันโกงเงินของรัฐบาลไปเข้ากระเป๋าดัวเองและสมัครพรรคพวกได้อย่างง่ายดายเหมือนที่เกิดขึ้นที่สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบังซึ่งรัฐบาลต้องกลับมาทบทวนว่าการให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบนั้นได้ประโยชน์จริงหรือไม่